

խաղարկուքը մեք եմք : Հոն ամեն մարդ ետեւէ ետեւ այլ եւ այլ խաղեր կը ձեւացնէ, եւ կենաց գլխաւոր վեց հասակը խաղին վեց հանդէսները կամ վեց տեսարաններն են, որոց մէջ մարդս այլ եւ այլ տեսքով ու հագուստով կը ներկայանայ :

« Նախ տղայն դայեկին գիրկը կուլայ :

« Յետոյ դպրոցի ճարտարամիտ աշակերտը, երեսը առաւօտուան պէս կայտառ, ձեռքը փոքրիկ պարկը բռնած՝ կրիայի պէս կամաց կամաց դպրոց կերթայ :

« Անկէ ետքը կուգայ զինուորը, աղմկայոյզ, բարկացող, պատուասէր, հրետին (բօփ) բերանը կը յարձակի որպէս զի գտնայ այն պղպշակը որում փառք կըսեն :

« Հինգերորդ հանդիսին մէջ մեծավայելուց կերպարանքով մը կուգայ դատաւորը՝ գիրուկ

համեղուկ հաւով փորը կշտապինդ կտորցուցած. աչքերը զարհուրելի, կեցուածքը ծանր, եւ բերանն իմաստուն ու գեղեցիկ խօսքերով լեցուն :

« Տեսարանը դարձեալ կը փոխուի. ծերը կուգայ, ոտքը մուճակ հագած, քիթը ակնոց, ձայնը բարակ եւ խաղուն, եւ նիհարացած չորցած սրունքը տարատին (բանբայօն) մէջ կը կորսուին :

« Ամենէն վերջը, վեցերորդ տեսարանին մէջ մարդս զառամութեան ու ցնդածութեան մէջ կը տեսնուի: Ակռայ, աչք, ախորժակ, բան մը չունի... եւ վարագոյրը կիյնայ կը գոցուի :

Թարգմանեաց ի գաղղիականէ

ՍԵՊՈՒՀ Ե. ՏԷՄԻՐՃԻՊԱՇԵԱՆ.

Աշակերտ Հայկազեան Վարժարանին որ ի Փարիզ :

ԲԱՆԱԼԻ ԲՆԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԵԱՅ .

(Շարայարութիւն. Տես էջ 18. 43. 67. 135. 155.)

Ինչէն է որ եղով նկարուած պատկերը արեւուն կամ կրակին տաքութենէն երբեմն բշտիկ բշտիկ կըլլայ :

— Վասն զի տաքութիւնը պատկերին մէջ մըտնելով, փայտին խոնաւութիւնը շոգի կը դարձնէ. անով պատկերը կուռի ու կը բշտի՝ որպէս զի շոգիին ուռած զանգուածին տեղ տայ :

ԵՓ ԿԱՄ ԵՌԱՅՈՒՄՆ.

Եփն ինչ է :

— Եփ կամ եռացումն կըսուի հոսանուտ մարմնոյ մը վեր վեր նետուիլը՝ երբոր զանգուածին մէջ շոգիի պղպշակներ կը ձեւանան :

Այս պղպշակները ինչ կերպով կը ձեւանան ու կը բարձրանան հոսանուտի զանգուածին մէջ :

— Ամանին տաքցած կողերուն վրայ կը ձեւանան, իրենց բերելութեամբը կը բարձրանան ու հեղանիւրիս երեսն ելլելով կը ձաթին :

Շոգիի պղպշակները հեղանիւրիս մէջէն վեր բարձրանալու ատեն կը խոշորնան քէ ոչ :

— Այո. առաջ երբոր նոր կը սկսին ձեւանալ՝ պզտիկ են, բայց քանի որ վեր ելլեն՝ կը խոշորնան, եւ ամանին աւելի տաքցած կողմերէն ելլողները

աւելի ալ շուտ շուտ իրարու ետեւէն վեր կը բարձրանան :

Ջուրը եփ հանելու կամ եռացընելու համար ինչ աստիճանի տաքութիւն հարկաւոր է :

— Սովորական հանգամանաց մէջ՝ հարիւրամասն ջերմաչափով 100 աստիճանի տաքութիւն պէտք է. բայց քէ որ ջրին երեսին վրայ ճնշող օդոյն ծանրութիւնը պակսեցընես, անկեց ալ պակաս աստիճանի տաքութեամբ եփ կեղլէ :

Օրինակի համար, քէ որ օդահանով ջրին երեսի օդը պարպես, օդոյն հասարակ տաքութեան աստիճանով ալ հեղանիւրները կընան եփ ելլել. իսկ ջուրը մինչեւ զրոյի տաքութեանը մէջ ալ գտնուած ատենը, երբոր օդը խիստ աղէկ դատարկուած է՝ պիտի սկսի եռայ :

Ինչէն է որ եռացեալ ջուրը բարձր լեռներու վրայ այնչափ տաք չէ որչափ որ տաք է սովորական պարագաներու մէջ :

— Վասն զի լեռներուն վրայ օդոյն ճնշումը այնչափ սաստիկ չէ, եւ ջուրը եռացընելու համար՝ անոր վրայի ճնշումը պակսեցընելն ալ նոյնչափ կօզնէ որչափ տաքութիւն աւելցընելը :

Այլեւան լերանց մէջ Սուրբ Կորբարտոս լերան վրայի հիւրանոցին մէջ ջուրը 92 աստիճանի տաքութեամբ եփ կեղլէ, եւ Ամերիկայի Անտեան

լեռներուն վրայ Անրիզանա ըսուած տեղոյն գործարանին մէջ՝ հարիւրամասն ջերմաչափին 84 աստիճանի տաքութեամբը ջուրը կըսկսի եռայ :

Ինչէն է որ եռացեալ ջուրը խիստ խորունկ տեղերու մէջ շատ տաք է :

— Վասն զի ջրին երեսը ճնշող օդոյն ծանրութիւնը հոն աւելի է, եւ քէ որ ճնշումը աւելնայ՝ հարկ է տաքութիւնն ալ աւելցընել :

Թէ որ ծովուն երեսէն 10 մերը խոր տեղ ջուր եռացընես, գրեթէ 120 աստիճանի տաքութիւն կունենայ :

Ինչո՞ւ համար ջուրը խիստ խորունկ ամանի մէջ որ դրուած ըլլայ՝ աւելի դժուարաւ եփ կեցէ :

— Վասն զի ջրին տակի խաւերուն կամ շարքերուն վրայ ծանրացած օդոյն ճնշումը այնչափ ուժով է որ եռացումը զգալի կերպով կուշացընէ :

Ինչէն է որ ջուրը աւելի շուտով եփ կեցէ մետաղէ ամանի մէջ՝ քան քէ հողէ կամ ապակիէ ամանի մէջ դրուած ատենը :

— Վասն զի Ա. մետաղը հողէ կամ ապակիէ ամաններուն պէս ողորկ չէ. ուստի մետաղին լրայ շատ մը խորտուրորտ տեղուանք կան որ եռացումը այն տեղերը կընայ սկսիլ :

Բ. Մետաղները լաւ հաղորդարար են ջերմութեան. իսկ ապակին ու ողորկ հողերը այնչափ չեն :

Ջուր եռացընելու ամանին ներսի կողմը ինչո՞ւ համար պէտք չէ որ ողորկ ըլլայ :

— Վասն զի քէ որ այն ամանին մէջի կողմը միակերպ կով ու ողորկ ըլլայ, պատճառ մը չկայ որ եռացումը այս կողմէն սկսի քան քէ այն կողմէն. բայց քէ որ ամանին մէջը խորտուրորտ ու անհարթ է, եռացումը մի եւ նոյն ատենի մէջ շատ կողմէն կընայ սկսիլ :

Ամենայն հեղուկներն ալ նոյն աստիճանի տաքութեամբ եփ կեցնեն :

— Ոչ. հեղուկներուն գտութեան ու բնութեանը համեմատ իրենց եռացումն ալ կըզանազանի :

Յուցակ սկսանելոյ եռացման այլ եւ այլ հեղանիւրոց .

Երեք (ջրաքութային) կըսկսի եռայ	14 աստիճանի տաքութեամբ.		
Փայտօղի.	»	66	»
Յքի.	»	79	»
Ջուր.	»	100	»

Կապարի քացիակով խառնած ջուր, 102 աստիճանի տաքութեամբ.

Յշնանի նաղրունակով	»	121	»
Տնկաղի ածխակով	»	135	»
Կրի ածխակով	»	151	»
Տնկաղի քացիակով	»	169	»
Աւշակի նաղրունակով	»	180	»
Քափուր	»	204	»
Կտաւատի եղ	»	316	»

Ջուրը մէյմը եփ կեցելէն ետեւ, որչափ որ կրակին վրայ մնայ՝ աւելի կըտաքնայ քէ չէ :

— Ոչ. ջուրը իր եփ ելլալուն աստիճանէն աւելի տաքնալ չկրնար քէ որ շոգին կարենայ դուրս ելլել :

Ինչէն է որ հասարակ ամանի մէջ տաքցած ջուրը եռացման աստիճանէն աւելի չկրնար տաքնալ :

— Վասն զի ջուրը քանի որ տաքնայ՝ հետզհետէ շոգի կըդառնայ, եւ այն շոգին որչափ տաքութիւն որ աւելնայ՝ հետը կառնէ կըտանի :

Փափէն անունով գաղղիացի բնագետը գործիք մը հնարեց որ ջուրը անով եռացման աստիճանէն ալ աւելի տաքցընէ առանց թող տալու որ եփ ելլէ : Այս գործիքը հաստ պղնձէ աման մըն է, եւ խուփը վրան պտուտակով հաստատուած, անկէց ի գատ ապահովութեան լեզուակ մըն ալ ունի :

Ջուրը այն գոց գործիքին մէջ մինչեւ 100 աստիճանի չէ՛ այլ անսահմանաբար կըտաքնայ, այնպէս որ անազն ու կապարը անոր մէջ կընան հալիլ : Թէ որ մէջը ոսկը դնես, քանի մը վայրկեանէն մածոյծ կըդառնայ ջուրը, եւ ոսկը իբր քէ կիր դարձած ըլլար՝ այնպէս ձերմակ ու փշրուն կըլլայ :

Ինչէն է որ ջուրը եփ ելլելէն առաջ դողդողալու պէս կըլլայ :

— Վասն զի ջրին այն մասնիկներն որ կրակին աւելի մօտ են՝ շոգի դառնալով, եւ մնացած զանգուածէն աւելի բերեւեալով՝ վեր կըբարձրանան, բայց ձամբան դեռ իրենց չափ չտաքցած մասնիկներու հանդիպելով նորէն կըխտանան : Այս հետզհետէ խտանալները ջրին վրայ բրբրոմունք մը կըպատճառեն, այն է դողդողալը :

Ջուրը եփ ելլելու մօտ վժվժալ որ կըսկսի՝ պատճառն ինչ է :

— Պղպշակներուն ջրին զանգուածին մէջէն անցնելուատեն հետզհետէ խտանալները պատճառ կըլլան հեղուկին ու ամանին բրբրալուն, որով ջուրն ալ եփ ելլելէն առաջ կըսկսի վժվժալ :

Ինչքն է որ ջուր տաքցընելու ամանը նեղ բերան մը որ ունենայ՝ ջրին բրբռացած ատենը երգելու պէս ձայն մը կը հանէ :

Վասն զի տաքցած օղը ջրին ընթացքներէն արգիլուելով՝ դժուարութեամբ ու ցատքըտելով կեցի ամանին նեղ բերանէն, եւ փչողական նուագարանի կամ սրնգի պէս սուլելու ձայն մը կը հանէ :

ԳՈՒՇԱԿՈՒԹԻՒՆՔ ՕԴՈՑ

Ի ՁԵՌՆ ԿԵՆԴԱՆԵԱՑ, ՏՆԿՈՑ, ՁԱՆԳԱԿԱՑ, ԵՒ ԱՅԼՆ.

ԿԵՆԴԱՆԵԱՑ. — Շատ անգամ կենդանեաց, մաւաւանդ որոճողներուն շարժմունքէն մթնոլորտին մէջ ըլլալու փոփոխութիւնները կիմացուին. օրինակի համար երբոր սկսին յանկարծակի ցատքըտել ու իրարու ետեւէն վազել :

Վիրգիլիոս լատին բանաստեղծն ալ այս բանս դիտեր էր, ու « Ձեռ կարծեր, կըսէ, որ աստուածներն կենդանեաց կարողութիւն տուած ըլլան ապագան իմանալու, հապա երբ օդոյն մէջի գրտնուած շարժուն գոլորշիները ուրիշ ընթացք մը առնելով, հողմոց փոփոխական շնչմանցն համեմատ կը խտանան կամ կանգայտանան, կենդանիք այս այլ եւ այլ ազդեցութիւնները կը զգան, ու իրենց զգայուն գործարանները մերթ այս եւ մերթ այն տպաւորութիւնը կընդունին : Ասկեց է բոջուններուն դաշտաց մէջ երգելն ու ճռուողելը, խաշանց ցատքըտելը, ու ազուաին ուրախութեամբ կանջուրուտելը »¹ :

Եզը դէպ ի երկինք կընայի, յետոյ կըսկսի մորբը լզել դէպ ի հակառակ կողմը :

Խոզը ուրախութիւն կըցուցընէ, աշխոյժ ու կայտառ կըլլայ, եւ կարծես քէ օդին խոնաւութենէն վրայի կարծր մորբն ալ կը կակրղնայ :

ԹՈՂՈՒՆՔ. — Թոջուններէն հանուած գուշակութիւններն անքիւ են. եւ բնապատուիք ասոր պատճառ կուտան անոնց փետուրներուն խոնաւութեան ընդունակ ըլլալը, որ մէյմէկ անսխալ

օղաջափներ են, եւ կպած մաշկերնին բուլցընելով բոջնոց կիմացընեն օդոյն մէջ պատրաստուած փոփոխութիւնը :

Երբոր արագիլը (մարբը) ճահիճի մը եզերքը տխուր ու անշարժ կենայ, ցուրտի նշան է. իսկ երբոր սովորականէն աւելի շարժի ու կանչէ, անձրեւի նշան է :

Սիրամարգն ալ երբոր սովորականէն աւելի բարձր տեղեր ուզէ բոջըտիլ ու անախորժ ձայնովը երգէ, անձրեւի նշան է :

Նոյնպէս անձրեւ գալու նշան է երբոր դրախտապանը (եւլիկ գուշու) բարձր բոջի :

Երբոր սարեկիկը (խսփինոս) ձայնը անհամեմատ ցընէ :

Երբոր երաշտահալին (ֆիլօրիա) ձայնը խարտոցի (էյէ) մը կը ճտայուն կամ նիզի (սիւրկիւ) մը կը նշելուն նմանի :

Երբոր սագը (գազ) անհատ ձայնով գլուխ ցուցընէ :

Երբոր հաւը անշարժ կեցած՝ կտուցովը անդադար փետուրները քաշքըշէ :

Երբոր որին կամ արջնագուաւը (գարագարդա) երամովին դէպ ի բարձր ծառերը կամ աշտարակները բոջի :

Երբոր մաքալուկները (տաղ գըրլանդըճը) ամպերու մէջէն վար իջնան ու երամովին զանգակատուններու ջորս դին բոջըտին :

Երբոր կատակը (աղած գագան, pivert) անախորժ ձայն հանէ որ մինչեւ հեռուէն լսուի :

Իսկ երբոր բաղը կտուցովը բեւերը մաքրէ, կուռնկը (բուրնա) ծովէն ցամաքը քաշուի, հողամաղը (գարապարագ) ծովէն փախչի, լորը առաւօտ ատեն կարկաչէ, հովի նշան է :

Երբոր անձրեւի ատեն բու բոջունը կանչէ, օղը բացուելուն նշան է, իսկ երբոր օղը բաց եղած ժամանակը կանչէ, նշան է անձրեւի :

Երբոր ազուաները (գարդա) իրարու հետ ծեծկուին, նշան է հողմոյ, եւ շատ անգամ՝ անձրեւի :

Երբոր ծիծառը (գըրլանդըճ) աղեղնածեւ բոջի, եւ բոջելու ժամանակ բեւերը անուակներու երեսէն բոջըտելու պէս ընէ, երկարատեւ անձրեւի նշան է : Իսկ երբոր գետնի վրայէն բոջի, ատեն ատեն կենայ ու անդադար կանչէ, յայտնի նշան է փոթորկի :

ՄԻՋԱՏՔ. — Երբոր անձրեւի վախ կայ, մեղուն կը վազէ փնրակը կըմտնէ :

ՄԻՋԻՆԸ շփորած կերբայ կուգայ, ընելիքը չգի-

¹ Ոչ կարծեմ ի նոսա եւ աստուածատուր մըտաց հանճար, Կամ էիցքս խելամուտ գերաբաստիկ իմաստութիւն. Այլ յորժամ օղք եւ շարժուն հիւր երկնքնրաց փոխեն շաւիղ. եւ տամուկ շրնչմամբ ըզրոյ մեղմէ, մայէ զպինդ Արամազդ, Շըրջին զիմակ զիմակս ոգիք, եւ այլ բընդիւնք եւ մարմաջք Առժամայս ազդին ի սիրտ եւ յամպոց մեզ հողմայոյզ. Աստուատ հաւուցն ի դաշտ նըւագաւորն այն դայլայիկք. եւ խայտալ անասնոց եւ ազուանոց փողից կայտիոք :